

„Neprihănirea lui Hristos... în legătură cu legea” (Ms. 15, 1888)

27 februarie 2004

Gili Cârstea

Ce dorește EGW să spună prin aceasta? Mai întâi, că la Minneapolis a fost altceva decât au spus reformatorii. Da, este adevărat că "cel neprihănit va trăi prin credință," dar atunci "de ce Legea"? Pentru ca noi să putem înțelege ce este legea aceea pe care o vor "păzi" sfinții generației finale.

"Credința lui Isus," pe care o vor avea aceiași sfinți, spune că tot ceea ce era și făcea El, se datora Tatălui care locuia în El. "Eu nu pot face nimic de la Mine." "Stricați acest templu (al lui Dumnezeu) și în trei zile îl voi ridica."

Acest Isus avea o voință proprie, care putea fi în opoziție cu calea neprihănirii, dar pe care El o supunea, de bună voie, viziunii superioare a Tatălui. "...Dacă se poate, depărtează de la Mine acest pahar... Totuși nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu."

Legea, transcrierea caracterului lui Dumnezeu, era scrisă în inima Lui exact așa cum este făgăduit în Ieremia 31. Legământul cel veșnic, baza guvernării lui Dumnezeu din eternitate, a fost exemplar ilustrat în viața lui Isus. Universul a avut ocazia să privească frumusețea fără egal a neprihănirii în omenirea căzută. Prin viața lui Isus s-au spulberat pentru totdeauna elucubrațiile lui Satana despre virtuțile magice ale pomului cunoștinței binelui și răului.

Lumea de astăzi dorește un Isus "despărțit de păcătoși" la nivelul genelor, ca o scuză că noi n-am avut o mamă sfântă, ca El. Vrem un Isus flagelat și batjocorit, ca să vedem în El virtuți mântuitoare și pe care să-L putem plânga doar via DVD.

Hristosul Scripturii a urmărit altceva. El dorea să ne ajute să vedem în viața Lui caracterul lui Dumnezeu, ce poate face Tatăl atunci când este lăsat să locuiască deplin în templul inimii omenești. Și încă ceva. L-au bătut și apoi L-au omorât ca să vedem și noi cam la ce trebuie să se aștepte cei care vor primi, în final, neprihănirea Lui.

Fericită generația de oameni care își va întoarce privirile spre acest Isus, care S-a umilit nespus de mult. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult.

Da, pecetea lui Dumnezeu era chiar caracterul Lui, scris și păstrat până la moarte în inima unui membru al familiei omenești. Aceasta este garanția vindecării pentru familia noastră, nu poveștile manipulatorilor emoționali de la Hollywood.

***